

כל היר פרק שני נדה

נדה

כא

עין משפט
נר מצוה

שארונים מוונ: ינדון כתרמלי פי - דהכי נמי בדקי כתרמלי פי ואלו
דגרבי כתרמלי ינדון כתרמלי: כיום טכריל של זכוכים פשוט - טכריל
ואיירי דקליט נראה בו אדומות היין: הדרן עלך כל היר
המפלת טמיה אס יש עמה דם טמיה - משום נדה: ואם לאו
טמיה - דלאו לידה

אלא בחתיכה של ד' מיני דמים - דקסבר ר' יהודה דם כזוח הוא
וקרס ועשה חתיכה כדלמך לקמן גבי מפלת מין דגים ורבנן
סברי מקור מגול חתיכה ולא דם כזוח הוא: ורבנן סברי לא אמרינן
רוב חתיכות - טמיה ועימא דהא פלגא ופלגא ויהא ודאי טמיה כרה"י
אט"ג דאיכא חוקת טמיה ו"ל דלמרי'
לטייל (דף ית): דאפילו לרבי יהודה לא
הו' רוב גמור ואין שורפין עליו את
התרומה ולרבנן אפילו פלגא לא הו'
ואחרכה רוב החתיכות לאו על ד' מיני
דמים הם: **ררבי** יוחנן ארומה
ושמרה למאן קמני לה אי לרבי יהודה -
וה"פ המפלת ארומה ושמרה דיע
כדמפרש ר' יהודה כפיפא האמא ירוקה
כ"ו ומתוך פ' י"ח משמע דל"ג וכו'
כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה וכן נראה
דהא כהיא קמני במילתיה שמרה
וארומה ואין ו סוגיית הש"ס:

ק א מ"י פ"ס מלכות
א ב מ"י פ"ס מלכות
ב ג מ"י פ"ס מלכות
ג ד מ"י פ"ס מלכות
ד ה מ"י פ"ס מלכות
ה ו מ"י פ"ס מלכות
ו ז מ"י פ"ס מלכות
ז ח מ"י פ"ס מלכות
ח ט מ"י פ"ס מלכות
ט י מ"י פ"ס מלכות

והכנסים וסוגיית
מלך א' מן יין כשרו
על אי' מן חרס וכו' מלך
מיה ט' ופ"י כה"ל

הגזרת הב"ה
(ב) רש"י ר"ס בלא דם
וכו' ולרבי יהודה אפילו:
(ג) ר"ה ופליגי ור"ס
ואיני סר"ל:

ה'ה'ר'וני ינדון כתרמלי פי - ואלא ינדון אמר רב יצחק בר אבדימי
אין בודקין ארון אלא בכום פבריא פשוט
מאי מעמא? אמר אביי י"ל כל העולם כולו:
מחזיק לוג עושין אותו ממה ש' לוגין
עושין אותו ממתנים, כהם פבריא פשוט
אפי' מחזיק שני לוגין עושין אותו ממה
ואיירי דקליש דיע ביה מפי':

הדרן עלך כל היר

המפלת יחתיכה אם יש עמה דם טמיה
ואם לאו שמונה ר' יהודה אומר
בין כך ובין כך טמיה: **המפלת** כמין קליפה
כמין שעורה כמין עפר כמין יבדושין אדומים
חמיל למים אם נמדח טמיה ואם לאו שמונה
המפלת כמין דגים תגבים שקצרים ורמשים
אם יש עמם דם טמיה ואם לאו שמונה
המפלת מין בהמה זרה ועוף בין טמאין
בין שוהין אם זכר תשוב לזכר ואם נקבה
תשוב לנקבה ואם אין ידוע תשוב לזכר
ולנקבה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים
כל שאין בו מצורת אדם אינו ולד:

ואינו נאכל - דאימא לא רחשה ולא
ילדה וכו' קרבטא אין לריכה
להביא משום דאימא רחשה וילדה דאי"כ
קושי סמוך ללידה הוא וטמיה כיון דלא
שפתה מעת לעת דיש קושי לנפלים וכן
ל"ל לרבי יבועט דסבר יש קושי לנפלים
דאי אין קושי היה לה להביא שני
קרבטא על זיבה דאי ודאי נאכל ואל
לידה דאי ספק איט נאכל דלזיבה
וללידה לא סגי בקרבן מד מיד דאי
אחלכ ודס כדלמרינן כפ"כ דכריסות
(דף ט:) ולקמן כפ"י ואל חזון (דף ט:)
באשכר

ש"י גפ"י
KVI/KVII
1511 1313 1314
KXIV
1. 1616 1617
2. 1616 1617

(לעיל ית)
(לקמן כ"י ית)
(כריסות ד
מכות פ"י)
(לעיל ית)
(לעיל ית)
(שם ית)

נמי אמר רב יהודה אמר שמואל לא טמא רבי יהודה אלא בחתיכה של
ארבעת מיני דמים אבל של שאר מיני דמים שמונה ר' יהודה אומר: ארבעת
מיני דמים דברי הכל טמיה של שאר מיני דמים דברי הכל שמונה ר' יהודה אומר:
אלא שהפילה ואינה יודעת מה הפילה: רבי יהודה סבר זיל בתר רוב
חתיכות רוב חתיכות של (מיני) ארבעת מיני דמים היין ורבנן סברי לא
אמרינן רוב חתיכות של ארבעת מיני דמים, איני והא כי אתא רב הושעיא
עגרידעא אתא ואייתי סתניחא ביריה המפלת חתיכה ארומה שמונה
ירוקה ולבנה אם יש עמה דם טמיה ואם לאו שמונה רבי יהודה אומר
בין כך ובין כך טמיה קשיא לשמואל כדרא ולרבי יוחנן בתרתי לשמואל
בדרא דאמר שמואל לא טמא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבעת
מיני דמים והא קתני ירוקה ולבנה ופליגי רבי יהודה ורבי חימא כי פליגי
רבי יהודה ארומה ושחורה, ואירוקה ולבנה לא, אלא ירוקה ולבנה למאן
קתני לה אילימא רבנן השתא ארומה ושחורה כמורה רבנן, ירוקה ולבנה
מבעיא אלא לאו לרבי יהודה ופליגי רבי יוחנן דאמר של ארבעת
מיני דמים דברי הכל טמיה הא קתני ארומה ושחורה ופליגי רבנן, וכי
חימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אבל ארומה ושחורה לא, אלא
ארומה ושחורה למאן קתני לה אילימא רבי יהודה השתא ירוקה ולבנה
ממאה ארומה ושחורה מבעיא אלא לאו רבנן ופליגי, אלא אמר רב
נחמן בר יצחק באפשר לפתוח הקבר בלא דם קמפליגי ובלפגוחא
דדני הנאי דתניא קשחה שנים ולשליש הפילה ואינה יודעת מה הפילה
דרי

KVI/KVII (דף ט)
סוגיות אבסגיו
דבר חולקין ע"ג ז"ל וכו'
KVI טו כה"ל

[כריסות ד
מכות פ"י]
לקמן כ"ב
(ש"י)

וגלגשי פליגי ואינה יודעת אם רחשה דם כזוחה לידה אם לאו: (ג) ואיני יודעת - אם נפל הוא ואם רוח בעלמא הוא: כ"י